

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی ایده های طراحی در باغ های ایرانی و ژاپنی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

احمدرضا کابلی - استاد - دانشگاه غیرانتفاعی مهراروند آبادان

زهرا بهرامی بیرگانی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه مهراروند آبادان

خلاصه مقاله:

باغ ها استعاره تمدن بشری و بخشی از منظره فرهنگی هستند که در نتیجه همپوشانی و تعامل میان فرهنگ و طبیعت پدید می آیند و علاوه بر لایه های طبیعی و زیست محیطی دارای لایه های ارزشمند تاریخی نیز هستند. باغ و باغ سازی بر خلاف معماری، همیشه زاینده نیازهای نخستین بشری نیست، از این رو انسان دنیای آرمانی و تخیل های دست نیافته اش را به واسطه علاقه همیشگی به محیط های طبیعی، در باغ سازی می جوید و باغ آئینه ای تمام نما برای هر فرهنگ می گردد. تمامی هنرها در باغ حضور می یابند، تمامی حکمت ها جلوه می کنند و خلاقیت های مهندسی به اوج می رسند. باغ ایرانی و ژاپنی از الگوهای اصلی باغ سازی در جهان بوده و با ویژگی های سرزمینی و فرهنگ مردم آنها پیوند محکمی داشته اند. این دو کشور، دارای فرهنگ ها و آداب و رسوم متفاوتی هستند اما در هر دو تمدن احترام و جایگاه ویژه ای برای طبیعت از گذشته های دور دیده می شود. تفاوت هایی در نحوه استفاده و بکارگیری عناصر مختلف وجود دارد، که بیشترین استفاده از آنها را در باغ های هر سرزمین می بینیم. این مقاله بر آن است تا باغ های ایرانی و ژاپنی با سابقه ایی کهن و تکامل یافته طی قرون متمادی را به گونه ای تطبیقی همراه با نتیجه گیری منطقی به مقایسه بنشیند. لذا در این تحقیق از روش توصیفی تحلیلی استفاده گردیده است و تکنیک های جمع آوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای و با رجوع به اسناد و مدارک مربوط مورد بازبینی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، باغ ژاپنی، باغ سازی، بررسی تطبیقی، فرهنگ.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/873067>

